SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాననివేదికలు {1960(1)}

పుల్బరీ టీ ఎస్టేట్

వర్సెస్

దాని కార్మికులు

(బి. పి. సిన్హా, పి. బి. గజేంద్రగడ్కర్ మరియు

కె. ఎన్. వాంచూ, న్యాయమూర్తులు)

పారిశ్రామిక వివాదం – ట్రిబ్యునల్ – సామర్థ్యం యొక్క పరిధి – ఎప్పుడు లేవనెత్తవచ్చు – విచారణపై కార్మికులను తొలగించడం – సహజ న్యాయ నియమం – ప్రక్రియలో లోపం, సరిదిద్దవచ్చా – పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం (14 ఆఫ్ 1947), సెక్షన్ 7.

దొంగతనం ఆరోపణలపై అప్పీలుదారు కంపెనీ ఫిర్యాదు మేరకు ఇద్దరు కార్మికులు దాస్ మరియు మరొకరిని పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. మేనేజర్ విచారణ జరిపి దాస్ ను తీవ్రమైన దుష్ప్రవర్తనకు గాను సర్వీసు నుంచి తొలగించారు.

విచారణలో దాస్ తనకు చెప్పడానికి ఏమీ లేదని, దొంగతనం గురించి ఏమీ తెలియదని చెప్పాడు. దాస్ గైర్హాజరీలో దర్యాప్తు దశలో మేనేజర్ వాంగ్మూలాలను నమోదు చేసిన కొందరు వ్యక్తులు ఈ విచారణకు హాజరయ్యారు. వారు చేసిన వాంగ్మూలాల ప్రతులను తనకు అందజేయనప్పటికీ, విచారణ సమయంలో వాంగ్మూలాలను తనకు చదివి వినిపించనప్పటికీ, ఆ వ్యక్తులను ఏమి

చెప్పదలచుకున్నారో అడగమని దాస్ కు చెప్పారు. వారికి తాను ఏ ప్రశ్నలు వేయనని దాస్ బదులిచ్చారు. అప్పుడు ఈ సాక్షులను మేనేజర్ ముందు మీరు ఇచ్చిన సాక్ష్యం సరైనదేనా అని అడిగారు, లేకపోతే, దానిని సవరించడానికి వారికి స్వేచ్ఛ ఉంది అని, దీనికి వారు ఇచ్చిన సాక్ష్యం సరైనదే అని సమాధానం ఇచ్చారు.

కొంతకాలం తర్వాత పోలీసుల తుది నివేదిక పై మేజిస్ట్రేట్ దాస్ ను నిర్దోషిగా విడుదల చేశారు. ఆ తర్వాత యూనియన్ ఈ విషయాన్ని ట్రిబ్యునల్ కు న్యాయ నిర్ణయం కొరకు రిఫర్ చేయించింది. ట్రిబ్యునల్ ముందు కంపెనీ సాక్షుల వాంగ్మూలాలను మాత్రమే సమర్పించింది కానీ సాక్షులను స్వయంగా హాజరు పరచలేదు. ట్రిబ్యునల్ కార్మికుడికి అనుకూలంగా తీర్పునిచ్చింది. సుప్రీంకోర్టులో ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ కు వచ్చిన కంపెనీ తొలిసారిగా చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం ఏకసభ్య ట్రిబ్యునల్ అర్హత మరియు సామర్థ్యం పై ప్రశ్నను లేవనెత్తింది.

నిర్ణయించారు, చట్టం 36 ఆఫ్ 1956 సవరణకు ముందు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం 1947లోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం ట్రిబ్యునల్ సమర్థమైనదా అనే ప్రశ్నను ట్రిబ్యునల్ ముందే లేవనెత్తాలని, ఇది దర్యాప్తుకు సంబంధించిన అంశమైనందున మరియు సుప్రీంకోర్టు ముందు మొదటిసారి లేవనెత్తారు.

ఒక విచారణలో సహజ న్యాయం యొక్క ప్రాథమిక సూత్రం ఏమిటంటే, ప్రత్యర్థికి వ్యతిరేకంగా వారు ఏమి చెప్పాలో పూర్తిగా తెలుసుకున్న తర్వాత వారిని ప్రశ్నించే అవకాశం ఇవ్వాలి. వారు ఆధారపడిన సాక్షులను సాధారణంగా ప్రత్యర్థి సమక్షంలో విచారించాలి మరియు అతనికి వ్యతిరేకంగా ఉపయోగించడానికి కోరిన విషయాల గురించి కూడా అతనికి తెలియజేయాలి మరియు

దానిని వివరించడానికి అవకాశం ఇవ్వాలి, అని కూడా నిర్ణయించారు.

యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా v. *టి. ఆర్. వర్మ* [1958] ఎస్. సి. ఆర్. 499 అనుసరించారు.

న్యూ ప్రకాశ్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ కంపెనీ లిమిటెడ్ v. *న్యూ సువర్ణ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ కంపెనీ లిమిటెడ్* [1957] ఎస్. సి. ఆర్. సూచించబడింది.

ఉద్యోగి సమక్షంలో విచారించని సాక్షులతో సహా సంబంధిత సాక్ష్యాధారాలన్నిటినీ ట్రిబ్యునల్ ముందు ప్రవేశపెడితే యజమాని విచారణ నిర్వహణలో లోపం ఉంటే దానిని సరిదిద్దవచ్చని, తద్వారా వారిని క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేసే అవకాశం పక్షానికి లభిస్తుందని, సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని యోగ్యత ఆధారంగా కేసును నిర్ణయించే బాధ్యతను ట్రిబ్యునల్ కు వదిలివేయవచ్చు, అని కూడా నిర్ణయించారు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 205 ఆఫ్ 1958.

రిఫరెన్స్ నం. 16 ఆఫ్ 1956లో అస్సాంలోని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ 1956 అక్టోబర్ 23 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్.

ఎం. సి. సెతల్వాడ్, *భారతదేశ అటార్నీ-జనరల్*, *ఎస్. ఎన్. ముఖర్జీ* మరియు *బి. ఎన్. ఘోష్*, అప్పీలుదారు తరఫున.

సి. బి. అగర్వాల్ మరియు *కె. పి. గుప్తా*, ప్రతివాదుల తరపున.

1959. మే 6. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు వెలువరించినది

వాంచూ న్యాయమూర్తి – ఇది పారిశ్రామిక విషయం లో ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా చేసిన విజ్ఞప్తి అప్పీలుదారు ఫుల్‌బరీ టీ ఎస్టేట్ (ఇకపై కంపెనీ అని పిలుస్తారు). అస్సాం చాహ్ కర్మచారి సంఘ్, ఇది రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ యూనియన్, చేపట్టిన బి. ఎన్. దాస్ (ఇకపై దాస్ అని పిలుస్తారు) అనే ఒక కార్మికుని తొలగించడానికి సంబంధించిన కేసు ఇది. దాస్ తొలగింపు సమంజసమేనా, మరియు కాకపోతే, దానికి బదులుగా నష్టపరిహారం లేదా మరేదైనా ఉపశమనంతో తిరిగి నియమించడానికి అతను అర్హుడా లేదా అనే ప్రశ్నను అస్సాం ప్రభుత్వం 1956 మార్చి 8న ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ న్యాయ నిర్ణయం కొరకు పంపింది. 1955 మార్చి 12న దాస్ ను కంపెనీ తొలగించింది. 1955 ఫిబ్రవరి 6/7 రాత్రి 1955 ఫిబ్రవరి 6/7 రాత్రి కంపెనీ ఉద్యోగి అయిన శాంసన్ అనే వ్యక్తితో కలిసి కంపెనీ లారీలోని టైర్లు, ట్యూబ్ లతో నిండిన రెండు చక్రాలను దొంగిలించారని , ఇది స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ కింద తీవ్రమైన దుష్ప్రవర్తనకు సమానమని ఆయనపై అభియోగం మోపారు. ఈ విషయాన్ని పోలీసులకు తెలియజేయడంతో దాస్ తో పాటు శాంసన్ ను అరెస్టు చేశారు. దాస్ 1955 ఫిబ్రవరి 25 వరకు జైలులోనే ఉండి బెయిల్ పై విడుదలయ్యారు. ఫిబ్రవరి 28న విధులకు హాజరయ్యారు. కానీ మేనేజర్ అతన్ని మార్చి 1 నుండి పది రోజుల పాటు సస్పెండ్ చేశారు. ఆ తర్వాత 1955 మార్చి 10న ఆయనకు ఛార్జిషీటు అందచేసి , పైన పేర్కొన్న విధంగా తీవ్ర దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినందుకు తనను ఎందుకు తొలగించకూడదో కారణం చూపాలని కోరారు. క్రిమినల్ కోర్టులో కేసు విచారణలో ఉన్నందున ఆ దశలో తొలగింపు ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాదని, తనపై వచ్చిన ఆరోపణలను కోర్టులో రుజువు చేయాల్సి ఉంటుందని మార్చి 11న ఆయన సమాధానమిచ్చారు. మార్చి 12న మేనేజర్ విచారణ జరిపిన తరువాత అదే రోజే ఉద్యోగం నుంచి తొలగించారు. విచారణలో ఏమి జరిగిందో తరువాత వివరంగా చెబుతాము , ఎందుకంటే ఈ అప్పీలులో పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ప్రధాన అంశం అదే.

అయినప్పటికీ, కథనాన్ని కొనసాగించడానికి, పోలీసులు తుది నివేదికను సమర్పించారు మరియు మేజిస్ట్రేట్ 1955 మార్చి 23 న దాస్ ను నిర్దోషిగా విడుదల చేశారు. ఆ తరువాత, అతని కేసును యూనియన్ చేపట్టింది మరియు చివరికి 1956 మార్చి 8 న ట్రిబ్యునల్ కు న్యాయ నిర్ణయం కొరకు రిఫర్ చేశారు. సరైన ప్రక్రియ పాటించకపోవడం, చట్టపరమైన ఆధారాలు లేవనే కారణంతో దాస్ ను తొలగించడం సమంజసం కాదని ట్రిబ్యునల్ నిర్ధారణకు వచ్చింది. సాధారణంగా దాస్ కు తిరిగి విధుల్లోచేరే అర్హత ఉండేదని, అయితే ఈ కేసు ప్రత్యేక పరిస్థితుల్లో ఆయనకు నష్టపరిహారం ద్వారా ప్రత్యామ్నాయ ఉపశమనం కల్పించాలని అభిప్రాయపడింది. తత్ఫలితంగా, దాస్ ఫిబ్రవరి 28, 1955 నుండి మార్చి 11, 1955 వరకు తన వేతనం మరియు అలవెన్సులకు మరియు మార్చి 12 నుండి చెల్లింపు తేదీ వరకు పూర్తి వేతనం మరియు అలవెన్సులకు అర్హుడని ఆదేశించింది. చివరి చెల్లింపు తేదీ వరకు అతనికి లభించే అన్ని ప్రయోజనాలతో పాటు పూర్తయిన ప్రతి సంవత్సరానికి పదిహేను రోజుల వేతనానికి అర్హుడని ఆదేశించింది. 1956 అక్టోబరు 23న వెలువడిన ఈ తీర్పు కాలక్రమేణా ప్రచురితమై అమల్లోకి వచ్చింది. ఆ తరువాత, అప్పీల్ చేయడానికి ప్రత్యేక అనుమతి కోసం ఈ కోర్టుకు దరఖాస్తు చేయబడింది, అది మంజూరు చేయబడింది; అలా ఈ విషయం మన ముందుకు వచ్చింది.

కంపెనీ తరఫున మా ముందు రెండు అంశాలను కోరారు, అవి: —

(1) 1947 పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం (ఇకపై చట్టం అని పిలుస్తారు) లోని సెక్షన్ నం. XIV అప్పుడు ఎలా వున్నదో దాని ప్రకారం ట్రిబ్యునల్ సమర్థమైన ట్రిబ్యునల్ కాదు. మరియు

(2) ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పు చట్టంలో చెల్లనిది, ఎందుకంటే ట్రిబ్యునల్ కంపెనీ నిర్వహించిన విచారణపై అప్పీలు నిర్వహించినట్లు కనపడుతోంది, మరియు అలా చేయడానికి దానికి అర్హత లేదు.

(1) గురించి.

సవరణ చట్టం నం. XXXVI ఆఫ్ 1956 అమల్లోకి రాకముందే 1956 మార్చి 8న ఈ కేసును రిఫర్ చేశారు . అందువల్ల ట్రిబ్యునల్ కు అవసరమైన అర్హతలను సూచించే చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం, ఏక సభ్య ట్రిబ్యునల్ ఉన్నచోట, అతను (ఎ) హైకోర్టు న్యాయమూర్తిగా ఉండాలి లేదా ఉండి ఉండాలి, లేదా (బి) జిల్లా జడ్జిగా ఉండాలి లేదా ఉండి ఉండాలి, లేదా (సి) హైకోర్టు న్యాయమూర్తిగా నియమించడానికి అర్హత కలిగి ఉండాలి. ఈ కేసులో ట్రిబ్యునల్ గా ఉన్న శ్రీ హజారికాకు ఈ నిబంధన కింద అర్హత లేదని వాదించారు. ఈ వాదనను ట్రిబ్యునల్ ముందు లేవనెత్తలేదు, అందువల్ల శ్రీ హజారికాను ట్రిబ్యునల్ గా నియమించడానికి అర్హత ఉందో లేదో నిర్ధారించడానికి అవసరమైన వాస్తవాలను పరిశీలించలేదు. ఈ ప్రస్తావన వచ్చిన సమయంలో శ్రీ హజారికా దిగువ అస్సాం డివిజన్ అదనపు జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జిగా ఉన్నారు. పై క్లాజ్ (ఎ) ప్రకారం తనకు అర్హత లేదని భావించినట్లయితే, అతను ఈ నియామకం విభాగంలో తాత్కాలిక జిల్లా న్యాయమూర్తి కావడానికి ముందు వేరే చోట జిల్లా జడ్జిగా ఉండి ఉంటే క్లాజ్ (బి) కింద అర్హత కలిగి ఉండేవారు. అతను ఎప్పుడు జిల్లా జడ్జి కాకపోయినా హైకోర్టు న్యాయమూర్తిగా నియమితులయ్యే అవకాశం ఉంది. ఈ విషయాలపై దర్యాప్తు అవసరం మరియు ట్రిబ్యునల్ ముందు ఈ ప్రశ్న లేవనెత్తనందున దర్యాప్తు చేయబడలేదు. ఈ పరిస్థితిలో, ఈ ప్రశ్నను మొదటిసారిగా మా ముందు లేవనెత్తడానికి కంపెనీని అనుమతించడానికి మేము సిద్ధంగా లేము, కాబట్టి మేము ఈ శీర్షిక కింద వాదనను తిరస్కరిస్తున్నాము .

(2). గురించి

తొలగింపు అన్యాయమని చెప్పడానికి ట్రిబ్యునల్ రెండు కారణాలు చెప్పింది. అవి –

(1) సరైన పద్ధతి పాటించబడలేదు, మరియు (2) చట్టపరమైన సాక్ష్యాధారాలు అవసరము. రెండో కారణానికి సంబంధించినంతవరకు ట్రిబ్యునల్ కంపెనీ నిర్వహించిన విచారణపై అప్పీలును

నిర్వహించినట్లుగా ముందుకు సాగిందన్న విమర్శతో బలం ఉంది. కానీ ట్రిబ్యునల్ కూడా సరైన పద్ధతిని పాటించలేదని అభిప్రాయపడటంతో ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్న విషయం అది ఇచ్చిన తీర్పును సమర్థిస్తుందో లేదో చూడాలి. మేనేజర్ వాంగ్మూలం, ట్రిబ్యునల్ ముందు సమర్పించిన డాక్యుమెంట్లను బట్టి మార్చి 12న విచారణలో ఏం జరిగిందో సవివరంగా తెలియజేయవచ్చు. మార్చి 12న విచారణ జరిగినప్పుడు, చెప్పబడుతున్న కంపెనీ దర్యాప్తు సమయంలో దాస్ గైర్హాజరీలో మేనేజర్ ద్వారా వాంగ్మూలం నమోదు చేసిన కొంతమంది వ్యక్తులు హాజరైనట్లు అవి తెలుపుతున్నాయి. గ్యారేజీ నుంచి రెండు లారీ చక్రాలు మరియు టైర్లు మాయమైన ఘటనపై ఏమైనా చెప్పగలరా అని ఆ రోజు దాస్ ను అడిగిన మొదటి ప్రశ్నకు తనకు చెప్పడానికి ఏమీ లేదని, దొంగతనం గురించి తనకేమీ తెలియదని బదులిచ్చాడు. తనకు వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యం ఇచ్చిన వారు అక్కడే ఉన్నారని, వారు ఏం చెప్పాలని అంకొంటున్నారో వారిని అడగాలని అతనికి చెప్పారు . వారిని తాను ఎటువంటి ప్రశ్నలు అడగనని బదులిచ్చాడు. అప్పుడు హాజరైన సాక్షులను మేనేజర్ ముందు వారు ఇచ్చిన సాక్ష్యం సరైనదా కాదా అని అడిగారు; ఒకవేళ అది సరైనది కానట్లయితే, దానిని సవరించే స్వేచ్ఛ వారికి ఉందని తెలిపారు. మేనేజర్ ముందు తాము ఇచ్చిన సాక్ష్యం సరైనదేనని వారంతా బదులిచ్చారు. మార్చి 12న విచారణలో ఇది మాత్రమే జరిగింది, ఆ తర్వాత మేనేజర్ తొలగింపు ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. దాస్ సమక్షంలో విచారణకు హాజరైన సాక్షులను విచారించలేదని మేనేజర్ వాంగ్మూలం ద్వారా తెలుస్తోంది. సాక్షులు చేసిన వాంగ్మూలాల ప్రతులను దాస్ ను ప్రశ్నించమని అడగడానికి ముందు సరఫరా చేసినట్లు కూడా అందులో పేర్కొనలేదు. సాక్షులను ప్రశ్నించమని అడగడానికి ముందు దాస్ కు విచారణలో నమోదు చేసిన వాంగ్మూలాలను చదివి వినిపించినట్లు అతని సాక్ష్యంలో పేర్కొనలేదు. నమోదు చేసిన వాంగ్మూలాలను కంపెనీ తరఫున ట్రిబ్యునల్ ముందు ప్రవేశపెట్టిన మాట వాస్తవమే; కానీ దాస్ తరఫున వారిని క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేయడానికి వీలుగా ఆ దశలో కూడా సాక్షులను హాజరు పరచలేదు. అట్టి పరిస్థితుల్లో ఈ కేసులో సహజ న్యాయ సూత్రాల ప్రకారం విచారణ జరిగిందని

చెప్పగలమా అనేది ప్రశ్న

ఈ విషయంలో మనం *యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా* v. *టి. ఆర్. వర్మ* ([1958] ఎస్. సి. ఆర్. 499) గురించి ప్రస్తావించవచ్చు. అది ఒక ప్రభుత్వోద్యోగి తొలగింపునకు సంబంధించిన కేసు, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 311 కింద జరిగిన విచారణ సహజ న్యాయ సూత్రాలకు అనుగుణంగా జరిగిందా అనేది ప్రశ్న ఈ కోర్టు వెంకటరామ అయ్యర్ జె ద్వారా పుట 507లో ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది: –

"అది సమగ్రంగా ఉండాలనే ఉద్దేశ్యం లేకుండా , స్థూలంగా చెబుతే , సహజ న్యాయ నియమాల ప్రకారం ఒక పక్షానికి తాను ఆధారపడిన అన్ని సంబంధిత సాక్ష్యాధారాలను జోడించే అవకాశం ఉండాలి, ప్రత్యర్థి సాక్ష్యాలను తన సమక్షంలోనే తీసుకోవాలి, ఆ విధంగా పరిశీలించిన సాక్షులను క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేసే అవకాశం కల్పించాలని సూచించవచ్చు. మరియు వాటిని వివరించడానికి అతనికి అవకాశం ఇవ్వకుండా అతనికి వ్యతిరేకంగా ఎటువంటి విషయాలపై ఆధారపడకూడదు."

మార్చి 12న జరిగిన విచారణలో ఈ సూత్రాలు పాటించలేదని, దాస్ సమక్షంలో కంపెనీ ఆధారపడిన సాక్ష్యులను విచారించలేదని వెంటనే స్పష్టమవుతుంది. ఆ సందర్భంలో నిర్దేశించిన సూత్రాలు సమగ్రమైనవి కావని మనం భావిస్తాం. మరో కేసులో *న్యూ ప్రకాష్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ కంపెనీ లిమిటెడ్* v. *న్యూ సువర్ణ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ కంపెనీ లిమిటెడ్* ([1957] ఎస్. సి. ఆర్. 98.), ఈ కోర్టు "సహజ న్యాయ నియమాలు చట్టబద్ధమైన సంస్థల యొక్క వివిధ రాజ్యాంగాలు మరియు అవి వ్యవహరించాల్సిన చట్టసభలు నిర్దేశించిన నియమాలను బట్టి మారుతూ ఉంటాయి, మరియు ఒక నిర్దిష్ట సందర్భంలో అవి ఉల్లంఘించబడ్డాయా అనే ప్రశ్నను సంబంధిత చట్టం యొక్క నిబంధనల వెలుగులో ఏమందస్తు ఆలోచనతో కాకుండా, సంబంధిత చట్టం యొక్క నిబంధనల వెలుగులో నిర్ణయించాలి" అని పేర్కొంది.

"అప్పీలు విచారణ సందర్భంగా ఛార్జిషీట్ పోలీసు నివేదికలోని అంశాలను చదవడం సహజ న్యాయ నియమాలకు అనుగుణంగా సరిపోతుంది, ఎందుకంటే దాని కాపీని ఏ పక్షానికి సమర్పించాల్సిన అవసరం నిబంధనల్లో లేదు" అని నిర్ణయించారు. అయితే, నివేదిక తయారు చేసే పోలీసు అధికారిని క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేయాల్సిన అవసరం లేని కేసు అది. మరోవైపు తనపై ప్రయోగించిన అంశాల గురించి సంబంధిత వ్యక్తికి తెలియజేసి వివరణ ఇచ్చేందుకు అవకాశం కల్పించారు. మార్చి 12న ఏం జరిగిందో మనం పైన పేర్కొన్న వాస్తవాలను పరిశీలిస్తే, ఈ కేసులో అది కూడా జరగలేదని తెలుస్తుంది. ఎందుకంటే, దాస్ కు వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యాలు ఇచ్చిన సాక్షుల వాంగ్మూలాల కాపీలను ఆయనకు అందజేసినట్లుగానీ, మేనేజర్ కు సాక్షులు ఇచ్చిన వాంగ్మూలాలను కూడా దాస్ ను ప్రశ్నించమని అడిగే ముందు పూర్తిగా చదివి వినిపించినట్లు ఆధారాలు లేవు. ఈ పరిస్థితులలో, ఈ రకమైన విచారణలో సహజ న్యాయం యొక్క ప్రాథమిక సూత్రం పాటించబడలేదు, అందువల్ల సరైన పద్ధతిని పాటించలేదని ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయం సమర్థనీయం మరియు ఆక్షేపించటానికి అవకాశం లేదు.

కంపెనీ సాక్షులను ట్రిబ్యునల్ ముందు ప్రవేశపెట్టి అక్కడ వారిని క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేయడానికి దాస్ కు అవకాశం ఇచ్చి ఉంటే విచారణ నిర్వహణలో లోపాన్ని సరిదిద్దే అవకాశం ఉండేది. మెస్సర్స్. *సాసా ముసా షుగర్ వర్క్స్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్* v *షాబ్రతి ఖాన్* ([1]) లో, ఒక ఉద్యోగిని తొలగించడానికి అనుమతి కోసం చట్టంలోని సెక్షన్ 33 కింద దరఖాస్తు చేయడానికి ముందు యజమాని విచారణ జరపనప్పటికీ, విచారణలో పరిశీలించాల్సిన అన్ని సంబంధిత సాక్ష్యాలను ట్రిబ్యునల్ ముందు సమర్పించడం ద్వారా అతను లోపాన్ని సరిదిద్దగలడు, అట్టి సందర్భంలో

ట్రిబ్యునల్ సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది మరియు అనుమతి ఇవ్వాలా వద్దా అని నిర్ణయిస్తుంది, అని సూచించడానికి అవకాశం కలిగింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 15 ప్రకారం తీర్పు ఇచ్చే విషయం లోనూ ఇదే సూత్రం వర్తిస్తుంది, యజమాని విచారణలో లోపం ఉంటే ట్రిబ్యునల్ ముందు అవసరమైన సాక్ష్యాలను సమర్పించడం ద్వారా ఆ లోపాన్ని సరిదిద్దుకోవచ్చు. కానీ ఈ కేసులో అది కూడా జరగలేదు,

(1) సి. ఏ. లు నం.లు 746 & 747 ఆఫ్ 1957 29-4-1959 న నిర్ణయించబడినది.

ట్రిబ్యునల్ ముందు కంపెనీ చేసినదల్లా దర్యాప్తు సమయం లో మేనేజర్ నమోదు చేసిన వాంగ్మూలాలను సమర్పించడమే.

దీంతో ఎక్కడి విషయాలు అక్కడే మిగిలిపోయాయి మరియు సాక్షులు తనకు వ్యతిరేకంగా ఏం చెప్పారో పూర్తిగా తెలుసుకున్న తర్వాత వారిని ప్రశ్నించే అవకాశం దాస్ కు లభించలేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఈ కేసులో విచారణ సక్రమం గా లేదని ట్రిబ్యునల్ నిర్ధారించడం సరైనదని మరియు నిలుచుతుందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము.

అందువల్ల అప్పీలును కొట్టివేయుచున్నము . ఏదేమైనా, చెల్లింపు తేదీ వరకు పరిహారం మంజూరును నిర్ణయిస్తూ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను 1957 ఏప్రిల్ 22 నాటి ఈ కోర్టు ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా ఈ కోర్టులో జమ చేసిన రూ.11, 125 మొత్తానికే పరిమితం చేయాలని, అంతకుమించి ఏమీ పొందడానికి దాస్ అర్హుడు కాదని స్పష్టం చేస్తున్నాం. ఎందుకంటే ఈ కోర్టు ఆదేశాలకు అనుగుణంగా చెల్లింపు పూర్తి స్టే విధించబడినందున. ఈ పరిస్థితుల్లో ఈ కోర్టు

ఖర్చులను వారే తమ స్వంతంగా భరించాలని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము .

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.